

JABŁUSZKO

GAZETKA PARAFII JABŁONNA - MARZEC 1998 - Nr 1 (21) Rok 7

"NAWRACAJCIE SIĘ..."

W Środę Popielcową, w ciszy, skupieniu, refleksji każdego nad samym sobą, rozpoczęliśmy Wielki Post - czterdziestodniowy okres pokuty. Katolicy rozpoczynają Wielki Post od posypania swych głów popiołem. Kapłan posypując głowę popiołem wypowiadał słowa: "Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię". To ważny znak. Od VII wieku Popielec rozpoczyna czterdziestodniowe przygotowanie do Wielkanocy. Dawniej w tym dniu chrześcijanie, którzy popełnili ciężkie grzechy, rozpoczynali publiczną pokutę. Ubierali specjalną szatę pokutną, a ich głowy po-

chem ziemi, kurzem" i symbolizuje ludzką ułomność, słabość człowieka i jego grzeszność.

W Starym Testamencie symbol popiołu pojawia się wielokrotnie. Do popiołu porównywane jest serce grzesznika. Wyrazem zewnętrznym zachodzącej w nich przemiany jest to, że "siadają na popiele" i posypują nim głowy.

Ten sam gest służy do wyrażenia smutku przez człowieka, którego spotkało nieszczęście. W ten sposób mocno

(dokończenie na str. 2)

sypywano popiołem. Później, kiedy zniknął w Kościele zwyczaj publicznej pokuty, kapłani zaczęli posypywać głowy wszystkich wiernych. Powszechną praktyką stało się to w X wieku. Przepis, aby popiół sporządzać z palm poświęconych w Niedziele Palmową poprzedniego roku, pojawił się w XII wieku. Popiół utożsamiany jest z "pro-

Ks. Janusz PASIERB

POPIELEC

Pamiętaj że proch

popiół umarłej rośliny
popiół z palmy zielonej
popiół z chwały szumiącej

że proch

popiół z książki
popiół z miasta
popiół ze świata

pamiętaj człowiecze

popiół z ciała
popiół z mózgu
popiół z uśmiechu

pamiętaj

jeśliś uczniem Jezusa
który przyniósł na ziemię
ogień pamiętaj
muscisz się spalić

"NAWRACAJCIE SIĘ..."

(dokończenie ze str. 1)

podkreślony został związek między grzechem a nieszczęściem. Popiół jest znakiem żałoby, wyrazem małości i nicności człowieka wobec Boga.

Posypanie głów popiołem jest również znakiem pokuty. Aby odkryć pełne znaczenie pokuty, trzeba uświadomić sobie, że Bóg wzywa wszystkich ludzi do wspólnoty z Nim. Niestety, przez grzech pierworodny i wszystkie następne, ludzie odchodzą od Boga, tracą jedność z Nim i z innymi ludźmi. Tracą również wewnętrzną jedność z samymi sobą. Skierowane do nich wezwanie jest jednocześnie nawoływaniem do nawrócenia, czyli pokuty.

Nawrócenie to porzucenie dotychczasowego sposobu życia. Chrześcijańskie nawrócenie rozpoczyna się więc z chwilą, w której człowiek uświadamia sobie, że jest grzesznikiem. Wstępem do pokuty jest przyznanie się przed Bogiem i samym sobą, że nie wszystko, co się dotychczas robiło, było dobre. Grzech jest decyzją podejmowaną dobrowolnie przez człowieka, a więc ma swoje źródło w sercu. Dlatego i nawrócenie powinno rozpocząć się od wewnętrznej przemiany.

Konsekwencją tych przemian jest żal. Człowiek nawrócony nie tylko dostrzega jakim nieszczęściem dla niego samego jest grzech, ale odkrywa, że odrzucił Boga i zranił cały Kościół. Pokutujący przeprasza Boga za wszelkie zło, jakiego się dopuścił, i postanawia się poprawić.

Wewnętrzna przemiana musi znaleźć zewnętrzny wyraz. Stanowi go dobry czyn, zmiana życia, odmienne postępowanie, inne zachowanie w tych samych sytuacjach. W miarę możliwości człowiek stara się naprawić wyrządzone krzywdy, dobrowolnie podejmuje czyny pokutne, wynagradzające. Dąży do odzyskania wspólnoty nie tylko z Bogiem, ale także z ludźmi i z samym sobą. Nawrócenie i pokuta powinny być stałym elementem - nie tylko w okresie Wielkiego Postu - życia człowieka wierzącego w Chrystusa.

opr. ks. Józef

Uczynki miłosierne względem ciała

Głodnych nakarmić
Spragnionych napoić
Nagich przyodziać
Podróżnych w dom przyjąć
Więźniów pocieszać
Chorych nawiedzać
Umarłych pogrzebać

WIELKI POST

Wielki Post jest pamiątką czterdziestodniowego postu Pana Jezusa na pustyni. Jest to okres przygotowania się do największego wydarzenia naszej wiary Zmartwychwstania Pana Jezusa. Nie jest to łatwy czas i tak jak Pan Jezus, każdy z nas doświadcza kuszenia ze strony szatana. Bardzo dobrze ukazują to czytania I Niedzieli Wielkiego Postu. Nie znaczy to wcale, że mamy być bierni wobec pokus, których doświadczamy. Jezus Chrystus ukazuje nam, jaka ma być nasza postawa wobec "pożądliwości oczu, pożądliwości ciała i pychy żywota" (1J 2,16). Na pokusę "pożądliwości ciała" Jezus odpowiada, że "Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych." (Mt 4,4). Pokarm cielesny dodaje nam sił fizycznych. Ważniejszym od niego jest pokarm duchowy, przyjmowanie Komunii świętej i czytanie Słowa Bożego. Są one dla nas pokarmem na drodze do wieczności.

Każdy z nas staje też wobec "pożądliwości oczu", chęci posiadania. Bardzo często chęć posiadania zakrywa

(dokończenie na str. 3)

Z Orędzia Jana Pawła II na Wielki Post 1998:

"Wzywam każdego chrześcijanina, aby w okresie Wielkiego Postu dał widzialne świadectwo swego osobistego nawrócenia przez konkretny gest miłości okazanej człowiekowi w potrzebie, dostrzegając w nim oblicze Chrystusa, który jakby specjalnie do niego kieruje słowa: "Byłem ubogi, byłem opuszczony, a ty mnie przyjąłeś".

nam prawdziwy obraz Boga. Wtedy nie liczy się że, to co posiadamy jest darem i błogosławieństwem Bożym. Oddajemy natomiast pokłon naszym bożkom np. samochód, telewizor. Zabiegamy o coraz to nowsze rzeczy, które tak naprawdę, nie dają nam prawdziwego szczęścia.

Przed jeszcze jedną pokusą staje Chrystus, żeby wystawić na próbę Boga Ojca. Jezus odpowiada "Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego"(Mt 4,7).

Pomocą w przewyciężeniu pożałliwości oczu, pożałliwości ciała i pychy tego żywota są dla nas uczynki miłosierdzia: *post, modlitwa i jałmużna*. Żaden z tych uczynków nie może występować oddzielnie. One pozwalają nasze serce, myśli, uczucia kierować na Boga, który jest źródłem wszelkiego dobra. Każdy z tych uczynków ma być wolny i wypływać z miłości do Boga i bliźniego. Są też one ściśle powiązane. Nie ma prawdziwego postu bez modlitwy i jałmużny.

POST, jest bardzo dobrą okazją do podejmowania dobrowolnych umartwień. W jedna z wielu form polega na ograniczeniu spożywania pokarmów i picia napojów. Pościć możemy też w inny sposób, ograniczając np. oglądanie telewizora, słuchanie muzycznych audycji radiowych, grania na komputerze przez dzieci. Post jest dobrym sprawdzianem na ile potrafimy rezygnować z jakiegoś dobra dla większej chwały Bożej i ofiarować ją np. o nawrócenie grzeszników.

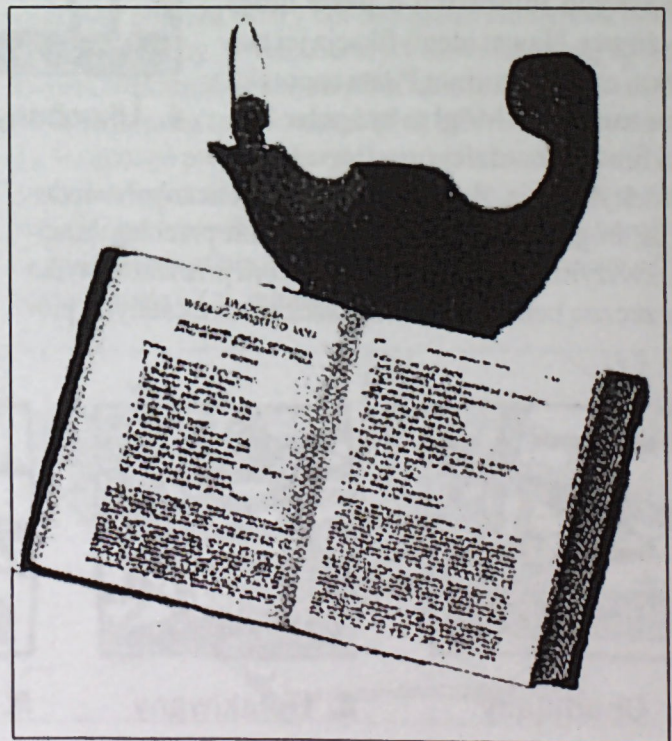
JAŁMUŻNA. Biblia uczy nas, że jałmużna jako gest dobroci człowieka względem jego brata, jest przede wszystkim naśladowaniem czynów Boga. On jako pierwszy dał dowód swej dobroci względem człowieka. Jałmużna, może nią być ofiara pieniężna, gdy rezygnując z kupna jakiejś rzeczy pieniądze przeznaczamy na pomoc innym. W naszym kościele w czasie Wielkiego Postu, będzie można złożyć taką ofiarę do specjalnie przygotowanych puszek. Ofiary te, będą przeznaczone na pomoc świętą dla najbardziej potrzebujących z naszej wspólnoty parafialnej. Jałmużna, nie musi się wiązać tylko z ofiarą pieniężną. Mogą nią być np. odwiedziny osoby samotnej, bezinteresowne ofiarowanie komuś rzeczy lub przedmiotów, okazana pomoc itp. Pan Jezus uczy nas, że "co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych Mnieście uczynili"(Mt 25,31-46).

Wielki Post jest szczególną okazją do przemiany naszego życia. Pomocą są tu dla nas *rozważania Drogi Krzyżowej, nabożeństwo Gorzkich Żalów, rekolekcje Wielkopostne*. Nie może też zabraknąć systematycznego korzystania z *sakramentu pokuty i pojednania*. Pan Jezus mówi "Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle"(Mt 10,28).

kl. Witold Gonciarz

NIEDZIELA BIBLIJNA

Biblia jest świętą Księgą chrześcijaństwa. Dlatego stałą troską Kościoła jest usiłowanie przybliżenia Pisma Świętego wierzącym. Przypominał o tym Sobór Watykański II: "Kościół miał zawsze we czci Pisma Boże, podobnie jak samo Ciało Pańskie, skoro zwłaszcza w Liturgii św. nie przestaje brać i podawać chleb żywota tak ze stołu słowa Bożego, jak i Ciała Chrystusowego" (KO 21). Wychodząc naprzeciw zagrożeniom naszych czasów potrzeba, abyśmy przeżywali naszą wiarę na wzór Maryi, zasłuchani w Słowo Boże. Nasz Arcypasterz Abp Józef Życiński w Liście Pasterskim na Wielki Post pisze: "Aby naśladować Maryję w Jej wiernym rozważaniu słowa Bożego, trzecią niedzielę Wielkiego Postu będziemy przeżywać jako niedzielę biblijną. Przygotujmy się już dziś, aby należycie przeżyć liturgię tego dnia. Odnajdźmy w naszym domu Pismo Święte. Postarajmy się, aby każdego dnia przeczytać z niego kilka zdań i zastosować je do naszego życia. W niedzielny wieczór przeczytajmy wspólnie, razem ze wszystkimi obecnymi w domu, fragment Ewangelii i zastanówmy się, co Chrystus chce nam dziś powiedzieć z tych słów. Niech nasze wielkopostne zjednoczenie z Chrystusem modlącym się na pustyni wyrazi się w formie zamyślenia i modlitwy".

Potrzeba nam tego wewnętrznego wyciszenia i postawy modlitwenej, aby otworzyć się na działanie Ducha Świętego, by Księga Objawienia była naszą "księgą życia". Nie bójmy się sięgać po Pismo św., rozważać je. Ono uczy nas dojrzałości, szerokiego spojrzenia na świat i ludzi, uczy pokory, miłosierdzia, miłości i szacunku dla wszystkich.

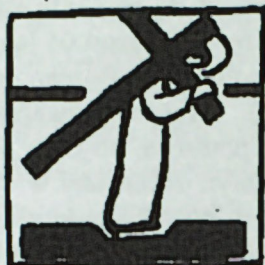
DROGA KRZYŻOWA

Droga Krzyżowa jest to nabożeństwo upamiętniające przejście Jezusa z krzyżem ulicami Jerozolimy z pretorium Piłata (miejsce wydania wyroku) na Golgotę (miejsce

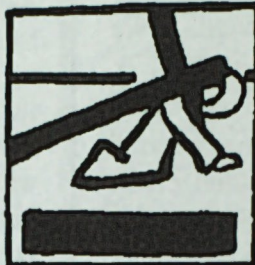
(stacja I), włożenie krzyża (stacja II), pomoc Szymona z Cyreny (stacja V), rozmowa z niewiastami (stacja VIII) zdjęcie szat (stacja XI), złożenie na łonie Matki (stacja XIII),

1. Osądzony

2. Obciążony

3. Przeciążony

sce wykonania wyroku). Polega ono na rozważaniu męki Chrystusa w połączeniu z przejściem symbolicznej trasy drogi krzyżowej wewnątrz lub na zewnątrz kościoła czy kaplicy, lub na innym terenie. Praktyka Drogi Krzyżowej zrodziła się z pragnienia ludzkiego serca, by ogarnąć, utrwalić i osobiście przeżyć najbardziej dramatyczne fakty z tajemnicy Odkupienia.

Świadectwa biblijne nie zawierają dokładnych informacji o trasie drogi krzyżowej. Nawet identyfikacja jej początku, czyli pretorium Piłata napotyka spore trudności. Mógł to być pałac Heroda lub - co bardziej prawdopodobne - zamek Antonia. Z relacji pozaewangelicznych wiadomo, że droga skazanych na ukrzyżowanie przebiegała najruchliwszymi ulicami miasta i nieśli oni przeważnie tylko poprzeczną belkę krzyża umieszczanym na stałym, pio-

zostałe stacje są bądź wywnioskowane z tekstów biblijnych (spotkanie z Matką - stacja IV), bądź oparte na przekazach pozabiblijnych (trzykrotny upadek - stacje III, VII i IX), spotkanie z Weroniką (stacja VI).

Kult oddawany miejscom drogi krzyżowej w Jerozolimie rozszerzył się dzięki pielgrzymkom i doprowadził w

Kościele zachodnim do specjalnego nabożeństwa. Pierwsi chrześcijanie otaczali drogę krzyżową czcią wraz z innymi miejscami świętymi, wslawionymi życiem i męką Chry-

4. Ukochany

5. Wsparty

6. Rozpoznany

7. Upadający

8. Opłakiwany

9. Powalony

nowym palu. Miejscem straceń było niewysokie wzniesienie poza murami Jerozolimy zwane po aramejsku Golgota, określane również jako Calvaria, czyli Czaszka.

Spośród 14 stacji 9 ma swe oparcie w ewangelijnych opisach męki Pańskiej - skazanie Jezusa na śmierć

stusa, wznosząc na nich kościoły lub upamiętniając je kamieniami. Nawiedzano je i rozważano związane z nimi zdarzenia. Według syryjskiego apokryfu z V wieku również Maryja nawiedzała grób Chrystusa i Golgotę, a według

jego łacińskiej wersji także pozostałe miejsca święte. W IV wieku po odzyskaniu przez chrześcijan Grobu i Golgoty, zagarniętych w II wieku przez cesarza Hadriana, i zbudowaniu bazylik Anastasis i Martyrion, kult ten przybrał na sile dzięki licznym pielgrzymkom.

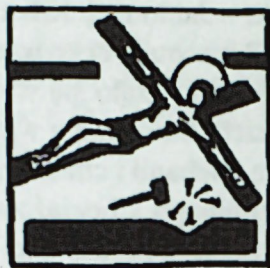
W XI - XIII wieku w związku z krzyżowymi wyprawami zaznaczyła się tendencja do wyodrębnienia miejsc drogi krzyżowej. Pierwsza informacja o "bo-

lesnej drodze" pochodzi z 1228 r. wymieniając bramę przez którą Chrystusa wyprowadzono z miasta na Kalwarię. O Drodze Krzyżowej wyraźnie wzmiankuje Ricaldo z Montecroce podając związane z nią miejsca np. pałac Heroda Wielkiego, pretorium Piłata z Litostrotos, miejsce ukrzyżowania, otwór po krzyżu, kamień namaszczenia, grób oraz

zdarzenia, np. rozmowę Chrystusa z miewiastami, spotkanie z Maryją, pomoc Szymona z Cyreny. Od Jakuba z Werony (1335 r.) pochodzą ponadto wzmianki o miejscu przekazania chusty Weroniki. Franciszkanie po przejęciu około 1320 r. protektoratu nad miejscami świętymi ustalili

10. Obnażony

11. Przybity

12. Umierający

porządek ich zwiedzania, wyznaczając obok miejsc na trasie Drogi Krzyżowej miejsca zatrzymania się pielgrzymów idących Drogą Krzyżową. Termin "Droga Krzyżowa" wprowadził w 1458 r. Wiliam Wey. W końcu XVIII w. ostatecznie ustalono liczbę poszczególnych stacji i ich lokalizację. W tym czasie przyjął się w Jerozolimie zwyczaj odprawiania odrębnego nabożeństwa Drogi Krzyżowej według porządku obowiązującego obecnie. Nabożeństwo to stało się istotnym elementem pielgrzymek do Ziemi Świętej.

Praktykowali je podczas II wojny światowej uchodźcy polscy z biskupem K. Radońskim. Staraniem ks. Stefana Pietruszki Jabłonowskiego zbudowano kaplice stacji

13. Opłakiwany

14. Pogrzebany

III i IV. W ołtarzu kaplicy stacji IV znajduje się rzeźba Spotkanie Pana Jezusa z Matką. Ołtarz wspiera się na dwu potężnych orłach, takich jak na cmentarzu pod Monte Casino. Kaplica ta stanowi wotum dziękczynne polskich wygnańców za opiekę w czasie wojny.

W Polsce kult Drogi Krzyżowej zaczął się wyodrębniać w XVI wieku i często przyjmował formę nabożeństwa do Drog Chrystusa. Wyrazem szczególnego nabożeństwa było odtwarzanie wszystkich miejsc Męki Pańskiej w postaci tzw. kalwarii. Z tych pobudek powstała w

początku XVII wieku Kalwaria Zebrzydowska. Wzorowane na niej powstawały następne. Najbardziej znane Kalwarie w Polsce to: Kalwaria Kaszubska, Kalwaria Paławska, Góra Kalwaria, Kalwaria na Górze św. Anny, Kalwaria w Piekarach Śląskich.

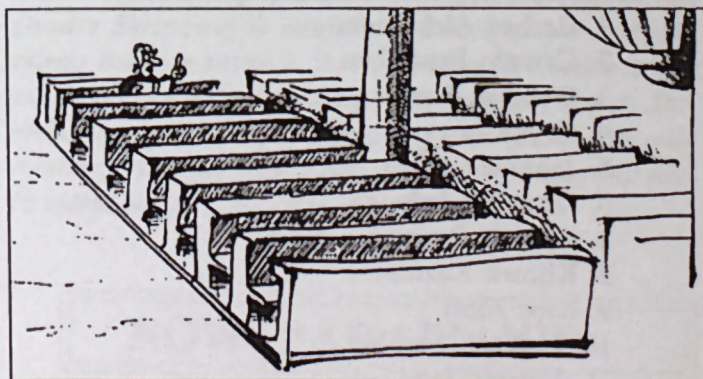
Motyw Drogi Krzyżowej funkcjonował w mesjanistycznej literaturze romantyzmu jako metaforyczny obraz dziejów narodu pozostającego w niewoli. Nawiązywali do niego w swych wystąpieniach działacze patriotyczni, społecznicy i wychowawcy dla podtrzymania ducha patriotyzmu.

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej zachowało do dziś swój głęboki sens, wartość i znaczenie wśród praktyk religijnych.

Aleksandra Berbeć

L A W K I

Na spotkaniu Rady Parafialnej 8 lutego ks. probosz przedstawił propozycję ufundowania ławek do kościoła. Było to nawiązanie do sugestii zgłoszonej na spotkaniu opłatkowym, aby poprzez ofiary comiesięczne ufundować ławki lub ołtarz boczny. W czasie wizyty duszpasterskiej zdecydowana większość pytanych parafian odpowiedziała się za ławkami, oraz za taką formą zbiórek ofiar. Po przedstawieniu wstępnego projektu ławek i omówieniu spraw związanych z ich wykonaniem, Radni jednomyślnie przyjęli tę propozycję i postanowili, aby zwrócić się do parafian z prośbą o comiesięczne ofiary od stycznia do grudnia w wysokości: osoby dorosłe - 2 zł, młodzież - 1 zł.

W planie jest wykonanie 26 ławek, których koszt będzie wynosił 26 tys. zł. Wykonawcą będzie stolarz z Modliborzyc, któremu ks. proboszcz przekazał zaliczkę 10 tys. na materiały. Planowanym terminem wykonania wszystkich ławek jest październik. W ramach prac stolarskich w I półroczu zostanie również wykonany konfesjonał.

JUBILEUSZ 10-CIO LECIA

BISKUP LUBELSKI
 LUBELSK. DS. 1987.12.07 198

Nr. 1273/02/87

Wielebny
 Ks. Mgr Józef LUKASZ
 Wikariusz Parafii Św. Józefa
 w Lublinie

Stosownie do potrzeb duszpasterstwa parafialnego w Diecezji
 zwołaliśmy Wielebnego Księdza Magistra ze stanowiska wikariusza
 w parafii św. Józefa w Lublinie, a mianujemy Rektorem Samodziel-
 nego Ośrodka Duszpasterskiego przy kościele w Jabłonnej w para-
 fii Bychawka.

Jednocześnie zlecamy Wielebnemu Księdzu Magistrowi obowiązki
 organizowania parafii przy w/w kościele.

Zyczymy Wielebnemu Księdzu obfitych łask Bożych w wypełnia-
 niu nowych obowiązków i z serca błogosławimy.

Ks. Mgr Józef Lukasz
 Wikariusz

7 grudnia minęło 10 lat od chwili kiedy ks. Bp Bolesław Pylak powołał Samodzielny Ośrodek Duszpasterski w Jabłonnej. Kilka miesięcy później 18 sierpnia 1988 r. została erygowana parafia. Powstanie nowej wspólnoty stało się wielkim wyzwaniem dla nas wszystkich. Stanęliśmy wobec wielu zadań: budowy kościoła, plebanii i cmentarza oraz organizowania życia parafialnego. Chociaż zadanie to wydawało się ponad nasze siły i możliwości finansowe, to jednak dzisiaj - dzięki błogosławieństwu Bożemu i wielkiej ofiarności i pracy parafian - z satysfakcją i dumą możemy patrzeć na nasze dzieło. Satysfakcja i duma z tego, co udało nam się osiągnąć, niech będą dla nas zachętą do dalszej pracy, tak w wymiarze materialnym jak i duchowym dla dobra parafii.

Dzisiaj spójrzmy na 10 lat życia sakramentalnego w naszej parafii:
 Chrzty - 230 osób; Bierzmowanie - 206; I Komunia św. - 338; śluby - 85; zmarli - 226; odwiedziny chorych z Komunią św. - 250; rozdanych Komunii św. - 258 tys.; pochowanych na cmentarzu - 126.

RADA DUSZPASTERSKA

30 listopada 1997 r. odbyły się w naszej parafii wybory do Rady Duszpasterskiej. Na 20 kandydatów głosowało 269 osób. W wyniku wyborów i nominacji ks. proboszcza w skład Rady Duszpasterskiej weszli:

1. Berbec Aleksandra
2. Czernic Bronisław
3. Dudziak Janusz
4. Gryka Jarzy
5. Januszek Beata
6. Januszek Jadwiga
7. Klimek Grażyna
8. Klimek Kazimierz
9. Kręc Józef
10. Książek Zenobia
11. Lipowy Jan
12. Rozwód Jan
13. Salasa Henryk
14. Szyszka Ryszard
15. Stachyra Grzegorz
16. Wójtowicz Czesław

Na pierwszym spotkaniu zastępcą przewodniczącego został wybrany Jan Rozwód, sekretarzem - Zenobia Książek. Przewodniczącym z urzędu jest ks. proboszcz.

NA ŚLUBNYM KOBIERCU

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Mariusz Jacek GUZORCZUK i Danuta TOMASIA
 Paweł SPRAWKA i Monika FILOZOF,
 Jarosław KŁODNICKI i Małgorzata WOJNOWSKA,
 Józef BARAN i Eugenia WÓJCIK,
 Mirosław BARAN i Jolanta JEŻ.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

DOBRY JEZU A NASZ PANIE...

Po wieczną nagrodę do Pana odeszli:
 + Marian STRUG - l. 41; + Marian SARZYŃSKI - l. 41; + Stefania DYMISTRZAK - l. 75; + Józef NAWŁATYNA - l. 84; + Stanisław ODÓJ - l. 73; Józefa MAJEWSKA - l. 82; + Bronisława STASZCZAK - l. 98; + Jan SOBCZAK - l. 52; + Jan SAŁEK - l. 69; + Małgorzata WAWRUCH - l. 17; + Marianna ŁAPIŃSKA - l. 55; + Władysław KRZYKAŁA - l. 78.

... DAJ IM WIECZNE SPOCZYWANIE

Z ŻYCIA PARAFII

***W niedzielę 13 i 20 lipca po Mszach św. do puszek parafianie złożyli ofiary na pomoc dla powodzian. Zebrano 2 604 zł 70 gr.

* * * * *

*** 31 sierpnia na Mszy św. o godz. 11.00 odbyła się parafialna uroczystość dożynkowa. Piękne wieńce w tym roku przygotowali parafianie z Dr. Sklepowej, Dr. Szkolnej i z Dróg Krzaczkowych.

* * * * *

*** 1 września uroczystą Mszą św. odprawioną o godz. 8.00 przy licznych udziałach dzieci, rodziców i nauczycieli rozpoczęliśmy nowy rok szkolny i katechetyczny. W tym roku lekcje religii w naszej szkole prowadzą: ks. Józef Łukasz, Aleksandra Berbeć, Zenobia Książek i Urszula Gózdziar.

* * * * *

*** 7 września odbyło się zebranie Rady Parafialnej na którym zostały omówione bieżące sprawy duszpasterskie i prac przy kościele. Ks. Proboszcz dokonał podsumowania rocznej zbiórki ofiar na wystrój głównej ściany w prezbiterium. W sumie zostało zebranych 27 554 zł. W zbiorce wzięło udział 88,42 % parafian. W poszczególnych częściach parafii ten udział przedstawiał się następująco: Radków - 81,73 %; Czarna Aleja - 96,12%; Droga GS - 99,51 %; Dr. Kościelna - 86,33 %; Dr. Sklepowa - 85,56 %; Dr. Szkolna - 79,14 %; Dr. Krzaczkowe - 85,92 %; Jabłonna przy szosie - 89,96 %; Jabłonna za rzeką - 84,50 %; Sachalin - 86,59 %; Dr. Wiatraczna - 97,97 %; Dr. Sałatowa - 88,29 %; Droga I - 88,16 %. 100 % ofiar złożyli parafianie z grup: Henryka Marcza, Wiesława Klimka, Jana Mituły i Janusza Dziadziaka. Całość kosztów związanych z wykonaniem tych prac wyniosła 20 000 zł.

* * * * *

*** 11 października odbyły się eliminacje szkolne do konkursu wiedzy o papieżu Janie Pawle II. I miejsce zajęła Monika Cieślak (z klasy VII), II - Agata Krzowska (klasa VII), III - Ewa Chorek (klasa V). Monika Cieślak i Agata Krzowska, jako reprezentacja szkoły, wzięły udział w konkursie międzyszkolnym zorganizowanym przez szkołę w Mętowie noszącą imię Jana Pawła II w którym zajęły II miejsce. Serdecznie gratulujemy!

* * * * *

***W dniach 19-20 XII odbyły się rekolekcje adwentowe, które prowadził ks. Andrzej Dudziński z Lublina.

* * * * *

*** Przed świętami Bożego Narodzenia Akcja Katolicka z Radą Duszpasterską zorganizowała pomoc i przygotowała paczki świąteczne dla 20 rodzin.

* * * * *

***27 grudnia na plebanii odbyło się spotkanie opłatkowe Rady Parafialnej w czasie którego ks. proboszcz

przedstawił sprawozdanie z życia parafii w mijającym roku. W 1997 roku zostało ochrzczonych 13 dzieci, sakramentalny związek małżeński zawarło 6 par, zmarło - 29 osób. W ciągu roku rozdano 27.500 Komunii św. Ks. proboszcz 20 razy odwiedził z Komunią św. chorych, 26 dzieci przyjęło I Komunię św., a 62 osoby przystąpiły do sakramentu Bierzmowania.

Całoroczne wpływy w parafii wyniosły 94 291 zł. W tym ofiary Parafian - 81 742 zł.; dotacja z Gminy - 6 000 zł.; ofiary pozaparafialne - 6 541 zł. Wydatki całoroczne parafii wyniosły - 94 221 zł. Na budowę wydano: 75 067 zł.- w tym: materiały i sprzęt - 33 009 zł.; robotnicy - 42 058 zł.; administrowanie parafii - 19 154 zł. Całoroczny bilans parafii zamknęła saldą dodatnią - 70 zł.

* * * * *

*** W dniach od 31 grudnia do 23 stycznia ks. proboszcz odwiedził z wizytą duszpasterską parafian. Na terenie naszej parafii mieszka 1 829 osób. Małżeństw katolickich jest 405, wdów - 146; wdowców - 20. Osób w wieku powyżej 90 roku życia - 6; powyżej 80 - 43.

* * * * *

*** W grudniu i styczniu zostało zakupionych 17 500 cegieł na dzwonicę, która kosztowała 5 950 zł.

* * * * *

*** 15 lutego zakończył swoją roczną praktykę duszpasterską w naszej parafii diakon Mariusz Kępa. W imieniu parafian składamy mu serdeczne podziękowania za pracę wśród nas i życzymy wielu łask Bożych w ostatnich miesiącach przygotowania do kapłaństwa.

* * * * *

*** 22 lutego rozpoczął praktykę duszpasterską kleryk V roku Witold Gonciarz. Serdecznie go witamy i życzymy owocnej pracy i dobrego samopoczucia wśród nas.

* * * * *

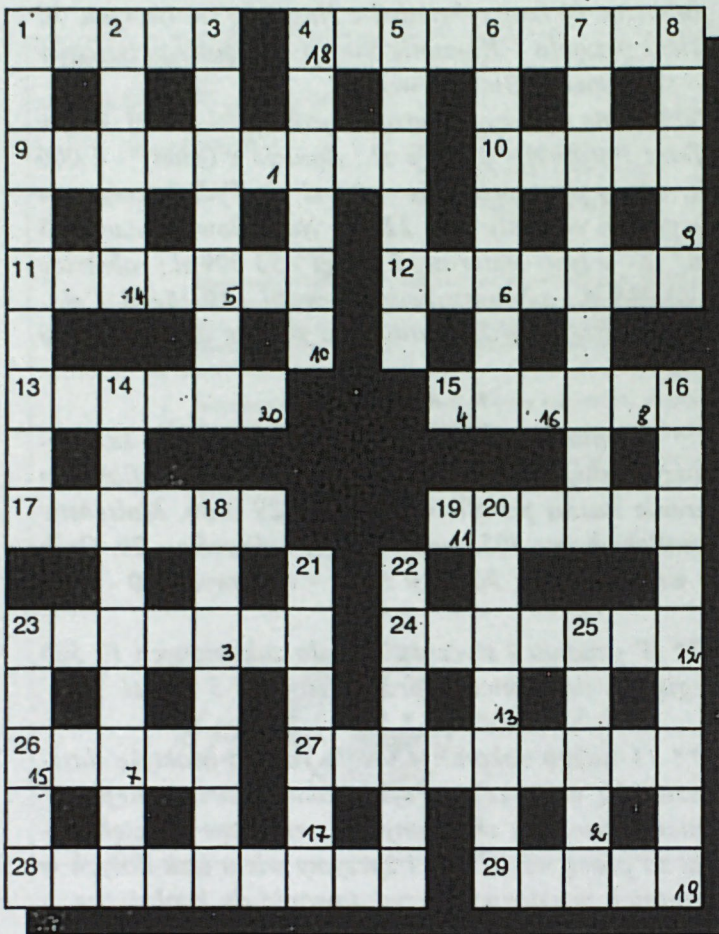
*** W lutym nastąpiły zmiany w Radzie Parafialnej. Na Drodze Sklepowej w miejsce p. Mieczysława Bogdańskiego Radnym został p. Jan Fiedur, a na Drodze Szkolnej p. Mariana Ziętka zastąpił p. Krzysztof Ziętek. Dotychczasowym Radnym wyrażamy wdzięczność za wieloletnią pracę dla dobra parafii, a nowym życzymy wiele ciepłości i owocnej współpracy.

* * * * *

NOWI PARAFIANIE

Od października przez chrzest do naszej wspólnoty parafialnej został włączony: Patryk Dominik DOJUTREK, Konrad STACHYRA, Karolina Katarzyna ŚWIDERSKA, Marcin Przemysław ŚWIDERSKI, Magdalena SIEMCZUK, Dominik WOŹNICA, Marcela GÓRA, Łukasz KŁODNICKI, Damian Marek SZYMAŃSKI.

KRZYŻÓWKA nr 19

UŚMIECHNIJ SIĘ !!!

KUPON nr 19

POZIOMO:

1) jar, 4) miasto w woj. gdańskim, 9) niedostateczna ilość, 10) z bieżnikiem, 11) ludowy wyrób tkacki o deseniu w kratkę, 12) spokrewniona z gryką, 13) odzwierzęca choroba zakaźna albo rozeta w architekturze, 15) wypustka, galon, 17) stan czynnych środków własnych przedsiębiorstwa lub osoby prawnej, 19) kwestia lub rzecz do załatwienia, 23) mityczna postać kojarząca się z nicią, 24) suma globalna przeznaczona na określone wydatki, 26) dla odpoczynku w parku, 27) skała osadowa stosowana w budownictwie, 28) przedmioty w lamusie, 29) duże miasto w pñ. Włoszech

PIONOWO:

1) ona sieje popłoch rozpowiadając nieprawdziwe wiadomości, 2) roślinny symbol zdrowia, 3) czarny podgatunek wrony, 4) lata. Wigurą i razem z nim zginął, 5) wczesna Msza św. odprawiana w Adwencie ku czci Maryi, 6) ulega bolesnemu zapaleniu w jamie ustnej, 7) cecha ciał niekryształicznych, wykazująca we wszystkich kierunkach te same własności fizyczne, 8) fajtłapa pospolicie, 14) "czysta" z kłosem, 16) człowiek odznaczający się surową dyscypliną wewnętrzną, prostotą i odwagą, 18) łowi na haczyk z przynętą, 20) rola chorego, 21) członek zakonu katolickiego o surowej regule, nakazującej stałe milczenie, 22) zgiełk, 23) materiał bardzo przyjemny w dotyku, 25) twórca dzieła.

Litery z ponumerowanych pól od 1 do 20 w dolnej części krzyżówki utworzą hasło, które tylko z kuponem należy przesłać na adres Redakcji do 20 kwietnia 1998 r. Wśród osób, które nadeślą prawidłowe rozwiązanie, zostaną rozlosowane nagrody książkowe.

Rozwiązanie krzyżówki nr 18

Poziomo: majątek, negatyw, kir, pomieszczenie, wieczerza, smecz, arianin, tandeta, krwotok, sekator, teatr, skolotocz, debiutantka, iwa, apaszka, Alabama.

Pionowo: makówka, jarzeniówka, topaz, Kamerun, nietak, grzesznik, ton, wierzba, elektronika, notariusz, katedra, koszar, akautka, rozwaga, obawa, boa.

HASŁO: "NAGRODA NASZA JEST W NIEBIE"

Za prawidłowe odgadnięcie hasła nagrody książkowe wylosowali: Marta NIEDŹWIEDŹ, Bronisława STASZCZAK i Iwona ADAMEK - wszyscy z Jabłonnej.

GAZETKĘ OPRACOWALI:

ks. Józef ŁUKASZ, Beata JANUSZEK, Aleksandra BERBEĆ, Zenobia KSIĄŻEK, dn Mariusz KĘPA, kl. Witold GONCIARZ

Adres Redakcji:

PARAFIA WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO,
23-114 JABŁONNA LUB., tel. (081) 561 00 31